

[Arbejdsministeren]

taget svarer til, at man forbruger halvdelen af de midler, der bliver givet tilsagn om, eller endda mindre. Det skyldes, at virksomhederne har været for optimistiske. De har overvurderet, hvor mange medarbejdere de kunne tage ind, og de har også overvurderet den periode, de kunne være der i. Vi har også haft nogle erfaringer med nogle projekter, som af forskellige årsager ikke blev til noget. Jeg synes faktisk ikke, man kan sige, at den private jobskabelse har været nogen særlig succes.

Hvis vi ser på den private løntilskudsordning, så har den haft et stort omfang, og det viser sig, at mange af de unge, over halvdelen af de unge, der har været på løntilskudsordningen, forbliver i arbejde bagefter. Vi kan også se, at den beskæftigelsesfremgang, der er kommet, især er kommet de unge til gode. Derfor har vi sagt, at vi mener, det er rigtigt at ophæve jobskabelsesloven nu.

Tilbage bliver der et problem: hvad gør vi over for den svageste stillede gruppe af de unge på arbejdsmarkedet? Dem vil vi gerne hjælpe. For det første har vi sagt, at vi gerne vil hjælpe enlige forsørgere, som modtager forbigående hjælp, således at de i større omfang kan få tilbud om uddannelse. Men jeg føler egentlig også, at en del af de projekter, som er kørt under den offentlige jobskabelse, har haft et formål i forhold til den svage del af de unge på arbejdsmarkedet. Derfor er det også således, at der vil komme et lovforslag om beskæftigelsesmuligheder for unge, og at lovforslaget gennemføres med virkning fra 1985. Der afsættes 230 mill. kr. til denne lovgivning, således at vi har mulighed for at etablere projekter, som kan komme de unge til gode.

Dernæst er det jo også sådan, at den private jobskabelse ikke forsvinder med ét, idet vi siger, at allerede givne tilsagn om støtte til privat jobskabelse vil blive opretholdt. Der afsættes 130 mill. kr. i 1985 til videreførelse af givne tilsagn.

Hr. Svend Auken var inde på, at jeg med hensyn til den private jobskabelse skulle have foretaget mig noget, som hr. Svend Auken ikke mente jeg havde lovhjemmel til. Det forholder sig nu anderledes, for indtil den 1. juli 1984 var det således, at støtte til den private jobskabelse var en lovbunden udgift, men ved en lov i maj måned ændrede vi job-

skabelsesloven, således at arbejdsministeren nu efter forhandling med indenrigs- og finansministeren kan fastsætte økonomiske rammer for arbejder, der udføres efter reglerne i loven. Denne lov trådte i kraft 1. juli 1984. I bemærkningerne til det lovforslag, der blev vedtaget her i folketinget den 17. maj i år, var det anført:

»Det foreliggende lovforslag ændrer bevillingen til privat jobskabelse fra at være lovbunden til at være bevillingsstyret, således at det vil være muligt at lægge loft over statens udgifter til privat jobskabelse, på samme måde som der i dag er det over statens udgifter til offentlig jobskabelse. For i god tid at give ansøgere om støtte til privat jobskabelse og arbejdsmarkedsnævn mulighed for at planlægge under ændrede bevillingsmuligheder bør forslaget behandles i indeværende samling med ikrafttrædelse 1. juli 1984.«

Dette lovforslag blev vedtaget af folketinget den 17. maj. Jeg mener, at efter dette må det være helt klart, at arbejdsministeren ved fastsættelse af den økonomiske ramme til privat jobskabelse må være berettiget til at sikre, at tilsagn, der gives, inden finansloven endeligt vedtages, ikke overstiger, hvad der ud fra en rimelig bedømmelse må antages at blive vedtaget på finansloven for det pågældende år. Hvis ikke man gjorde dette, så ville der ske det, at folketinget reelt ville blive sat delvis uden for indflydelse på dette område. Jeg mener, at hr. Svend Auken efter denne udtalelse sådan set ikke mere har grund til at komme med bemærkninger om, at der skulle mangle lovhjemmel. Jeg mener, at arbejdsministeriet med den lovændring, der kom i maj måned, faktisk har klaret hjemmelspørgsmålet på dette område.

Hr. Estrup gjorde meget ud af det, der stod i rapporten om arbejdstiden. Jeg har også den opfattelse, at arbejdstiden ikke kommer til at være uændret i resten af vores levetid – forhåbentlig, vi er da rimeligt unge endnu. Der vil ske ting på arbejdstidsområdet. Men samtidig er det jo rigtigt, at hvis man skal nedsætte arbejdstiden og vi ikke bare skal gøre det af familiepolitiske grunde og af ligestillingsmæssige grunde, men af beskæftigelsesmæssige grunde, så er det helt afgørende, at de 5 betingelser, der er anført i arbejdstidsrederegørelsen, bliver opfyldt. Dette må også ses i lyset af, at regeringen går ind for en stram indkomstpolitik, mens det radi-